

Natuur*kunst* Park

2007

Kunstenaars Vereniging Flevoland

Natuur*kunst* Park

2007

Kunstenaars Vereniging Flevoland

kunstenaars vereniging flevoland

Natuurkunstpark 2007, Afsluiten - Ontsluiten

Het project, georganiseerd door de Kunstenaars Vereniging Flevoland in nauwe samenwerking met Stichting Flevo-landschap, stond dit jaar in het teken van Afsluiten-Ontsluiten. Met dit thema sloot de KVF aan bij het 75-jarig bestaan van de Afsluitdijk dat dit jaar gevierd werd.

Ieder jaar maken de kunstenaars werken n.a.v. een thema, dit jaar dus Afsluiten-Ontsluiten. De kunstenaars kregen de ruimte om dit thema zo breed mogelijk in te vullen. Er stonden kunstwerken die inderdaad aansloten bij het afsluiten van de Zuiderzee, maar er waren ook kunstenaars die gereageerd hebben op het probleem van een dierenpark, zoals Natuurpark Lelystad dat ook is: dat het tonen van bijzondere dieren niet kan zonder enige vorm van afsluiten. Ook zijn er kunstenaars die het thema hebben aangegrepen om te reageren over de toekomstplannen van Flevoland! Wat gebeurt er met de ruimte als Schiphol gaat uitbreiden? Langs de kunstwerken lopend kon je echter ook geconfronteerd worden met het probleem van computerspelletjes en de manier waarop kinderen zich daarbij volledig kunnen afsluiten van de werkelijkheid.

Voor de kunstenaars van de KVF is het belangrijk dat hun kunstwerken gezien en ervaren worden door bezoekers. Om de bezoekers bij de werken te betrekken, en ze op een speciale manier woordelijk uitleg te geven, zijn bij alle kunstwerken teksten geschreven. Die teksten zijn de ene keer geschreven om de werken zo toegankelijk mogelijk te maken, de andere keer om ze juist moeilijker te maken, door te laten zien dat je ze ook op een andere, minder voor de hand liggende manier, kunt benaderen. Kunst kijken is namelijk boeiend als je eenmaal een beetje weet hoe dat moet, en niet bang bent om te zeggen wat je ervan vindt. De teksten zijn bij de kunstwerken te lezen. Ook de kinderen werden niet vergeten. Bij het bezoekerscentrum was, gratis, een boekje op te halen met teksten voor kinderen. Praatjes bij plaatjes! De kunstwerken worden op een heldere manier uitgelegd. Ouders kunnen hun jonge kinderen voorlezen, maar wat oudere kinderen kunnen natuurlijk ook zelf aan de gang. Bij elk kunstwerk hoort bovendien een opdracht. Opdrachten die ter plaatse uitgevoerd kunnen worden, maar ook opdrachten die in het boekje, met potlood, moeten worden getekend. Het is ook mogelijk dat schoolklassen gezamenlijk de werken bekijken, en daarna de individueel opdrachten maken.

Op 7 juli werd de tentoonstelling geopend door Heleen Geluk, voormalig beleids-ambtenaar cultuur bij de Provincie Flevoland; zij heeft tijdens de jaren die ze voor de Provincie werkte veel met de KVF te maken gehad. Maar zij beheerde ook het budget dat de Provincie bestemd had voor Cultureel Erfgoed, en in die zin was ze toen, en ze is dat nog steeds, betrokken geweest bij de culturele geschiedenis én toekomst van Flevoland.

De kunstenaars die werk hebben gemaakt zijn: Christian Wisse, Willem Hoogeveen, Marie-Line van Vuuren, Mariël Bisschops, Marie Claire Gellings, Mariken de Goede, Merijn Tinga, Toon Elfrink, Cees Oortwijn, Karin van der Molen, Anthea Simmonds, Sonja Rosing, Michel Bongertman en Ninette Koning.

De teksten bij de werken, en ook de teksten voor de kinderen, zijn geschreven door Hein Walter.

Michel Bongertman

11 7 7 10 13 5 10 113 105 45 65 72 2 3 3 1 3 31 12 35 73 z k r s s a b
b p p k k s d s b d k e s s d s l l a m m r a e i t t s a
a r e e e t i t u e l l l t i m i i r o o o n i j o r f s
g o r i i e v a n k e e e o r e c c k t t e d l s r o a a
g f s l e e v k s p v e o e d h h e o o i e h s l l
e i z e e n r o e c b a p m c e t t n r r v e o t t t
r e u e n k s r r h a t b b t r c s b v l m u e
m l i m r e e s u k o o o i i e c o l e t e
o z g k k a n c i k r t t e j n h t e t n
l u e r e n k h t e b e e b e t e e t t
e i r a i e r s e e n a n n o n r p n t e
n g s n l n a t p n k t a e e n
s e e e n e e k p e l n n
r n e e e n e n e
s m n n n r s
t r v s
r a r o n
n s v e n
p o e r v
r t e r v
e u o e r

Karin van der Molen

De pionier

Hij heeft het land gevonden
dat hier onder water lag.
Hij heeft het met z'n blote handen
drooggelegd, de zee eruit geschept.
Hij heeft de grond bewerkt,
met blarenpalmen riet geplant,
het gouden koolzaad laten groeien
tot de aarde klaar was voor gewassen.

De dag dat hij de eerste piepers
rooide, staat nog vers in zijn geheugen.

Hoe hij woonde was vooroorlogs,
een hut met glas, een wachtlokaal,
geen stromend gas, geen droge klinkers
om de wagen op te zetten maar
een aangestampte kleiplaats
die steeds opnieuw veranderde in modder.

De eerste winkel was een bakker,
meteen daarna een slager - toen
de eerste heipaal voor een sporthal
in het bouwland werd geslagen,
maakte hij zijn plannen
om weer te vertrekken.

Nu woont hij hier, zijn oog
gericht op nieuw gebied
om droog te leggen.

Marie-Line van Vuuren

Bossen zijn fantastisch. Het Argentijnse Nivelwoud is zonder twijfel prachtig, het Chaco-woud waar poema's leven is werkelijk onmetelijk en het Canadese Great Bear Forest vol met ceders, grizzlyberen, is te mooi om waar te zijn, daar kunnen foto's niet mislukken! Maar een tuintje met een border voelt toch net iets beter.

Je eigen rozen en margrietjes te zien groeien, dat maakt pas gelukkig. De hibiscus van de kaasjeskruidfamilie en die afrikaantjes, altijd vrolijk, geven elke dag opnieuw mijn leven kleur. En mijn kikkers, vind je ze niet schattig? Het is wel prettig dat ze niet echt kwaken.

Ninette Koning

Duidelijk pas gaandeweg wordt dat heenweg de als zijn dezelfde nooit kan terugweg de want terug meer nooit kan gaat wel weg de wie missen te hebt besloten je ervaring welke weten nooit je zul dan maar ervaren te niet iets om besluiten kunt je je kunt besluiten om iets niet te ervaren maar dan zul je nooit weten welke ervaring je besloten hebt te zullen missen wie de weg wel gaat kan nooit meer terug want de terugweg kan nooit dezelfde zijn als de heenweg dat wordt gaandeweg pas duidelijk.

Cees Oortwijn

Mag je hier nu wel of niet langs?

Nee, je moet er overheen.

Hoe bedoel je?

Horden, zie je dat niet?

Het zijn horden.

Je moet hier hordelopen.

Ik ben toch zeker niet gek.

En trouwens, je hebt het mis,

het is rood en wit!

Nou?

Het is afgesloten.

Het is hier juist verboden om horden te lopen.

Je mag er zelfs helemaal niet in,

dit straatje is afgesloten.

Maar daar, aan de andere kant, is het groen.

O, dan mag het daar wel.

Ja, daar moet je hordespringen.

Het is eenrichtingsverkeer.

Dat is veiliger.

Als ze aan beide kanten gaan springen,

dan gebeuren er ongelukken.

En dan is het Natuurpark verantwoordelijk.

Dus nu moeten we daar springen.

Verplicht.

Nee, groen verplicht niks, je mag.

Je mag, maar het hoeft niet.

Het is geen gebodsteken.

Mag ik er ook onderdoor kruipen?

Met die knieën van jou!

Anthea Simmonds

Er waren eens twee meisjes,
twee meisjes hand in hand,
er waren eens twee meisjes,
de tuin was kinderland.

Ze lachten en ze speelden
met poppen en een beer,
ze lachten en ze speelden,
iedere dag maar weer.

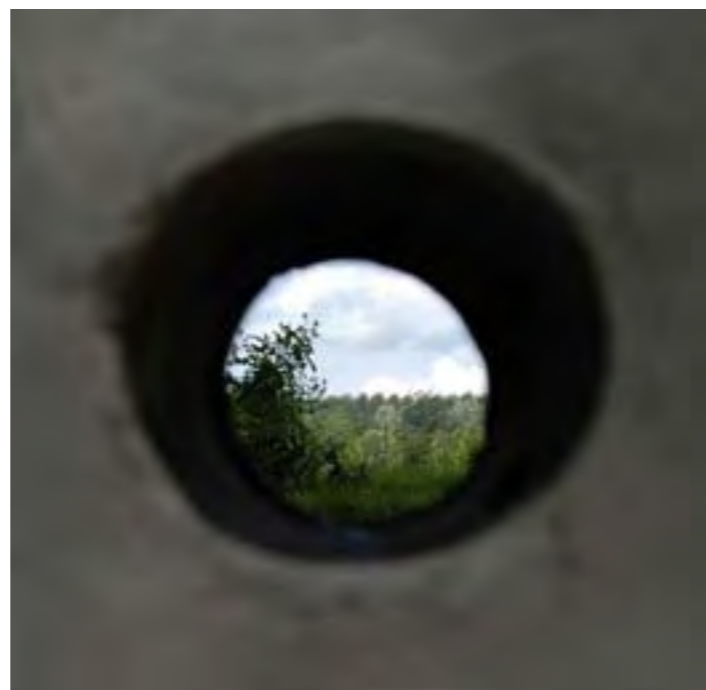
Maar zomaar in de zomer
kwam ruzie tussenbei,
het was net lekker zomer,
het spelen was voorbij.

"Mijn tuintje is gesloten,
je bent niet mijn vriendin,
mijn tuintje is gesloten,
jij mag er nooit meer in,

de zandbak en de schommel,
zijn nu voor mij alleen,
de bijen en de hommels
zoemen voor mij alleen".

Maar al een uurtje later
was alles weer oké,
ze zaten aan het water
en lachten alle twee.

Ze renden in het tuintje
en speelden in het zand;
twee meisjes in het tuintje...
een dag in kinderland.

Mariken de Goede

Neem plaats.
Neem gerust
alle tijd,
want hier vertrekt
geen bus
of trein.

Geen haast.
Doe gerust
een oog dicht,
want je ziet hier
toch niks.
Echt niet.

Zie maar
hoe bewust
je dan wordt
van dingen, de
wereld,
waarheid.

Echt waar.
Onbewust
open je
de deuren naar
kennis.
Liefde?

Wie weet.
Gaat gekust
net zo goed
met je ogen
open
als dicht?

Marie Claire Gellings

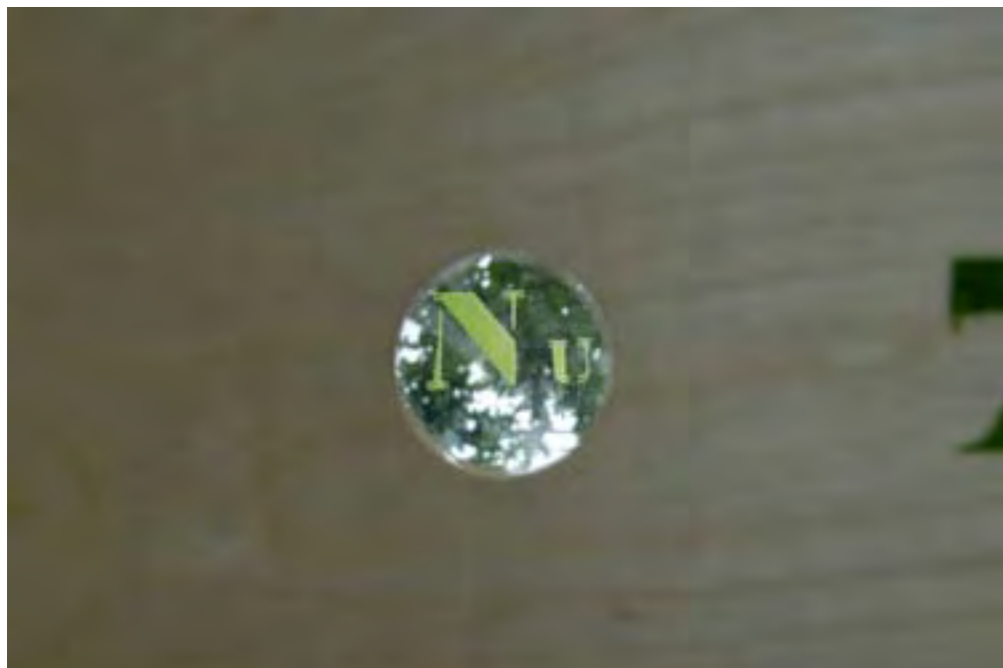
Alles eindigt – de steen, het dier, de mens –
zoals het in beginsel ooit begonnen is.
Een open deur misschien, maar alles wordt geschiedenis,
want zelfs de tijd weet zich door tijd begrensd.

Ook plaatsen hebben eind en een begin.
Soms zichtbaar door een bord, een muur,
een hek of hier en daar door de natuur.
En alles dat gesloten is, daar kun je in beginsel in.

Maar zelden is iets zo vanzelfsprekend als het lijkt:
het kader dat de dingen buiten houdt,
houdt ook veel zaken binnen. Wie onbevangen kijkt

die ziet dat muren en ramen zijn gebouwd
als ingang naar natuur. De openheid verrijkt
het huis en geeft de ruimte inhoud.

Sonja Rosing

Een boom heeft bijna niets te doen.

Hij is onafgebroken in gesprek
met gelijkgestemden.

Maar heeft zich voor de rede
afgesloten –

zo lijkt het.
Wie beter kijkt, ziet dat het juist
de mensen zijn die niet verstaan
hoe veelbetekenend
de bomen zwijgen met elkaar.

De mensen willen taal
die ze begrijpen,
niet het ongehoorde stromen
waarmee geen zinnig woord
wordt uitgesproken.

Wie zich wil verdiepen
in het leven van een boom,
wie wil voelen hoe het is
om door en door te gronden,

kan hier eventjes
de tijd
stilzetten
en de boom
- maar ook jezelf -
in ware aard ontmoeten.

Doe de wereld open,
kom binnen en wortel.

Mariël Bisschops

Dat je wil, eruit wil, het gevoel hebt dat je barst van energie, maar vastzit, dat je kookt van binnen, niet meer kunt verbergen dat je inwendig tekeergaat, dat je denkt dat alles dwars door je heen kijkt, iedereen ziet dat je bijna ontploft, en weet hoe graag je vrij wilt, los, op zoek naar adem, ruimte en open.

Christian Wisse

Onraad

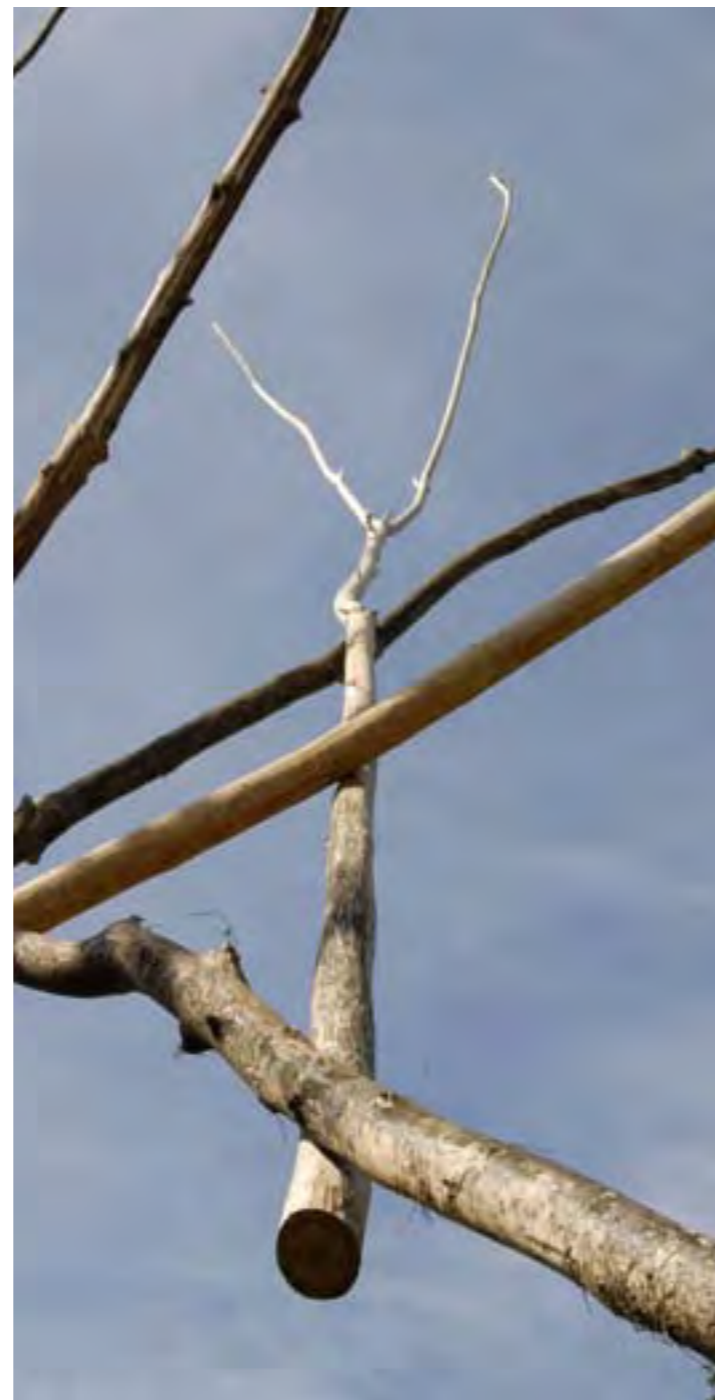
De haas staat op zijn achterpoten
en vangt de lucht van onraad,
de diepe geur van angst. Het is te laat,
er is er weer een opgesloten.

De mensheid wil graag conserveren:
de dieren moeten allemaal bewaard,
levend voor de toekomst opgebaard –
'we kunnen zoveel van ze leren,

een hek erom, wat bos erbij,
een biotoop zo wild als in het echt;
de dieren voelen zich vanzelf vrij,

gevangenschap is zo niet slecht'.
Kijkt de haas opeens naar mij:
hoor je wel wat je daar zegt!

Toon Elfrink

Elke ruimte heeft een plek waar men direct het oog op richt. Het is de plaats waar al het zicht verzameld wordt, er samentrekt.

Getrokken door de zwaartekracht van licht, kijkt hier vanzelf het oog langs bladgroen naar omhoog. Daar worden alle blikken opgewacht.

Als we zien hoe onze aandacht wordt verwelkomd, gaat ons hart, zoals een bloem met kracht gaat bloeien, open – en onthardt.

Willem Hoogeveen

De sporen van vooruitgang in de lucht
als groeven in het wolkenzand geschreven
doen ons opkijken naar omhoog – verheven
boven het gewone. Een diepe zucht

geslaakt om het verlangen naar het land
dat we niet kennen, de continenten
vol vakantie. Hoeveel mooie momenten
worden gesmoord door het gezond verstand?

Maar op hoge wegen van vooruitgang
kun je ook ontsporen. Téveel beweging
is niet goed, die doet je stilstaan, teruggaan

misschien zelfs naar vroeger, de beleving
van het oude polderland, het ongerijmde,
het lopen over dijken, dromend van vrijheid.

Merijn Tinga

Spoorloos,
zichtbaar weg, onvindbaar.
We hebben haar gevonden,
drijvend kind van nu.

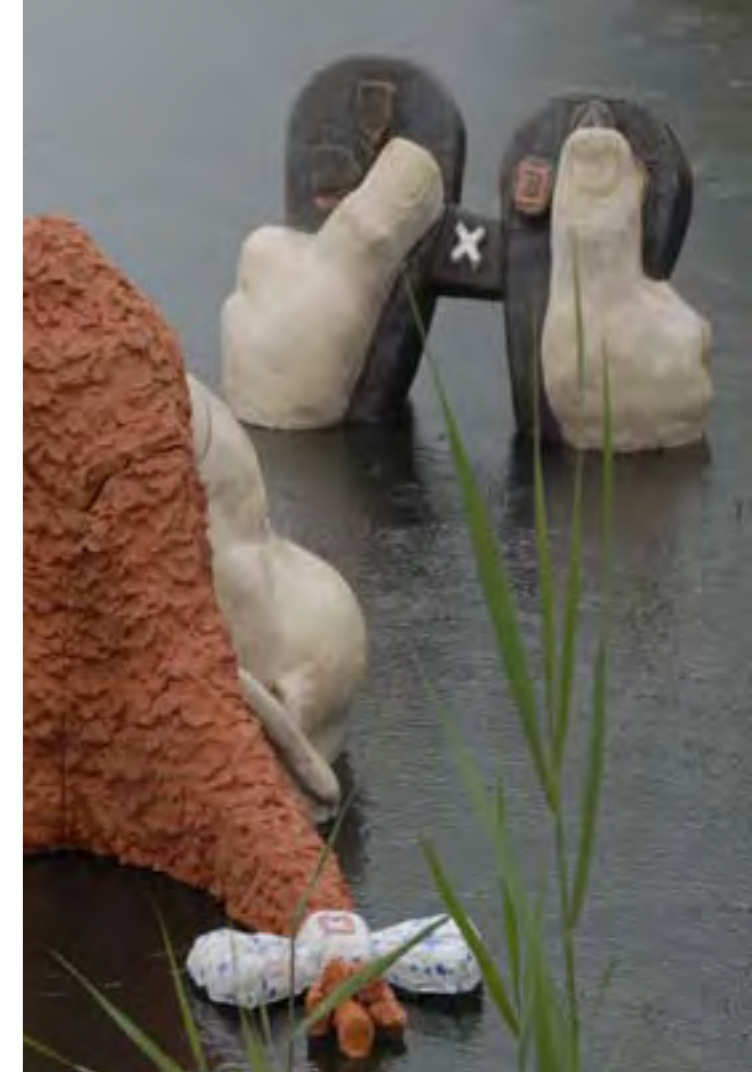
Ze was niet weggelopen,
maar door virtuele kracht
het water ingetrokken,
de aarde uit.
We hebben haar gevonden.

Het is nog niet gelukt
om haar weer in ons midden
terug te voeren,
want het spel dat met haar speelt,
houdt vast aan haar.

Moeten we het spel doorgronden?
Of zal haar geest
het lichaam sterken,
zal ze zelf opstaan uit de diepte
als het spel verslagen is?

We hebben haar gevonden,
maar zolang het juiste nog onzeker is,
houden wij haar enkel in het oog.

Laat ons haar gezelschap houden,
liefdevol haar vlechten kammen
haar bloze wangen strelen.
Ze mag hier blijven spelen.

AFSLUITEN-ONTSLUITEN Derde Natuurkunstpark

Van 7 juli tot eind oktober is in het Natuurpark Lelystad voor de derde keer de tentoonstelling Natuurkunstpark te zien.

9 Kunstenaars van de Kunstenaarsvereniging Flevoland (KVF) en 6 kunstenaars van over de provinciegrenzen hebben zich voor dit project van de KVF laten inspireren door het thema "Afsluiten-ontsluiten", zodat het 75-jarig bestaan van de Afsluitdijk, wezenlijk onderdeel van het bestaansrecht van onze provincie, niet ongemerkt voorbij zou gaan.

Het Natuurpark is gratis toegankelijk tussen zonsopgang en zonsondergang (parkeerkaart kost € 2,50). Het bezoekerscentrum is dagelijks geopend tussen 12.00 en 17.00 uur.
www.flevolandschap.nl

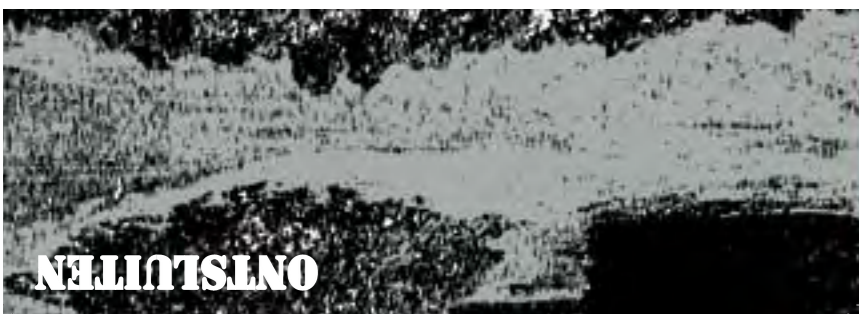

Dit project is mede mogelijk gemaakt dankzij een financiële bijdrage van

Provincie Flevoland
Gemeente Lelystad
VSBfonds

ontwerp: www.atelierchanger.nl

ontwerp kaart: www.atelierchanger.nl
Fotografie en layout: Fred van Welie.

De kunstenaars die werk hebben gemaakt zijn: Christian Wisse, Willem Hoogeveen, Marie-Line van Vuuren, Mariël Bisschops, Marie Claire Gellings, Mariken de Goede, Merijn Tinga, Toon Elfrink, Cees Oortwijn, Karin van der Molen, Anthea Simmonds, Sonja Rosing, Michel Bongertman en Ninette Koning.

Natuurkunstpark is mogelijk gemaakt door financiële bijdragen van de Provincie Flevoland, Gemeente Lelystad en het VSBfonds.

© KVF 2007
www.flevokunst.nl

kunstenaars vereniging flevoland